

er ganske vist, at naar man vil henregne Esbjerg til Købstæderne med Hensyn til Landsstingsvalget lige med de andre Handelspladser, vil der derved ske en Forrykkelse af Valgmændenes Antal for de forskellige Købstæder. Det er klart, at man ikke kan sætte en ny Kommune med en Snæs Tusind Mennesker op i Rækken af Købstadkommuner, uden at det drager Følger efter sig, og der var derfor Mulighed for, at man kunde opstille dette, at Grundloven har ikke tænkt sig, at ny Sognekommuner, som bleve ophøjede til Handelspladser, ogsaa skulde blive det i Henseende til Landsstingsvalget. Imidlertid vil jeg nærmest holde mig til den Opfattelse, som blev gjort gældende af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme); jeg tror, at Grundloven ved at nævne de 6 Kommuner ved Navn, har villet betegne Handelspladserne i Almindelighed, men ikke har brugt nogen Fællesbetegnelse, fordi man den Gang i Virkeligheden ikke har haft nogen Fællesbetegnelse for Handelspladser. Hvad det imidlertid alligevel gælder om, er dette, at Esbjerg Kommune nu er Sognekommune i den her omhandlede Henseende, og at vi ikke kunne forandre Grundlovens Bestemmelser, men vi kunne kun blive enige om, hvorledes Grundlovens Bestemmelser ville være at forstaa i saa Henseende. Kan man ikke blive enig derom, maa Esbjerg blive ved at være Sognekommune, og Spørgsmaalet bliver altsaa, hvilken Fortolkning af dette Punkt dette høje Ting og Landsstinget vil slutte sig til. Først da kunne vi saa en Regel ud deraf; men indtil videre har jeg intet at bemærke mod den Affattelse, som Lovforslagets § 3 her har faaet. Med Hensyn til § 5, der angaar handelsrejsendes Afgang til Esbjerg, erkender jeg, at det vil være meget hensigtsmæssigt, at de handelsrejsende kunne saa Afgang til Esbjerg, naar den bliver Handelsplads, men der mangler endnu Lovbestemmelser derom. Ikke desto mindre er Forholdet vistnok saaledes, at ifølge Praksis komme de handelsrejsende i de nuværende Handelspladser. Jeg tror ikke, man udelukker dem deraf, og derfor vil det ikke kunne gaa an at give en særlig Regel for Esbjerg, som saa nødvendigvis maa drage det efter sig, at den Praksis, som jeg omtalte, maa ophøre for de andre Handelspladseres Vedkommende. Vil man gøre noget her, maa man gøre det for samtlige Handelspladser, og jeg har derfor ikke noget mod den Affattelse, som § 5 her har faaet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bluhme): Jeg vilde gerne takke den højtærede Minister for hans Tilslutning til

Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og for, at han vil stænke det sin Støtte for dets videre Fremme. Samtidig kunde jeg dog endnu ønske, for saa vidt angaar Spørgsmaalet om Esbjergs Stilling med Hensyn til Landsstingsvalgene, at betone over for Ministerens Udtalelse om, at Esbjerg, hvis man ikke kan blive enig om at give det en Stilling lig med Købstæderne, fremdeles maa blive at betragte som Sognekommune, at jeg ikke kan indse, at det ene er mere i Overensstemmelse med Grundloven end det andet. Grundloven taler slet ikke om Handelspladser, den taler ikke om, hvad en Sognekommune skal være fremtidig, naar den ikke længer er Sognekommune. I det Øjeblik vi altsaa skabe en Institution, som ikke er omtalt udtrykkelig i Grundloven, maa der føjes til i Loven, at Handelspladsen skal være lige over for Landsstingsvalgene at regne enten som Købstad eller som Sognekommune; en af Delene maa der staa, og det er lige meget i Strid eller Overensstemmelse med Grundloven, hvilket man vælger. Det forekommer mig da, at Analogien maa føre til at stille den i Lighed med Købstæderne, efter som Grundloven udtrykkelig har sat alle de Handelspladser, der den Gang eksisterede, op ved Siden af Købstæderne.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgskro): Hermed er Dagsordenen udtømt.

Efter hvad jeg før omtalte, skal jeg endnu spørge Tinget om, hvorvidt det har noget imod, at vi i dette Møde tage til 1ste Behandling det ommeldte og fremlagte Forslag til en midlertidig Finanslov. Hvis ingen forlanger Afstemning, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er altsaa givet.

I Henhold til disse Udtalelser af Formanden foretoges altsaa:

Første Behandling af Forslag til Midlertidig Finanslov for Finansaaet 1897—98.

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.